

Folketing og vil gentage her: den mindste sædvanlige Løn, som ydes for normalt Arbejde indenfor vedkommende Fag eller vedkommende Branche. Hvis der indenfor en Virksomhed udbetales f. Eks. fra 1 Kr. 60 Ø. til 1 Kr. 40 Ø. for almindeligt Arbejde pr. Time til Arbejdere, som ikke besidder nogen Særkvalifikation, der tages i Brug ved saadant Arbejdes Udførelse, ligger der i Udtrykket „Mindsteløn“ Fordringen om, at en Arbejder, for saa vidt han kan faa 1 Kr. 40 Ø. pr. Time, ikke skal have Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse, selv om han tidligere har opnaaet 1 Kr. 60 Ø. i den paagældende Virksomhed.

Nu vil man fra de ærede Medlemmers Side gøre gældende: saa er det altsaa Meningen at aabne Mulighed for Arbejdsgivere til at trykke Lønnen f. Eks. de 20 Øre, jeg her tilfældigvis har nævnt som Forskel. Dertil vil jeg svare, at til Imødegaaelse af saadanne Forsøg, foretagne paa kollektiv Maade overfor større Kredse af Arbejdere, har Arbejderne jo deres organisationsmæssige Institutioner. De Herrer er saa udmærket vel kendte med den Optraeden, hvormed man hidtil fra Arbejdernes Side har mødt den Slags Bestræbelser fra Arbejdsgivernes Side. Man har paa begge Sider sine Mæglingsinstitutioner, de sættes øjeblikkelig i Virksomhed, og kan der ikke gennem dem naas et Resultat, ja, saa ved de Herrer meget vel, hvad Konsekvensen deraf bliver, naar betydelige Interesser staar paa Spil. Hvis en Arbejder har opnaaet en særlig Løn for et særligt Arbejde, der kræver en særlig Kvalifikation, som vedkommende besidder, og dette Arbejde ophører, skal han ikke gennem Maaneder kunne leve, hvis det passer ham, af Arbejdsløshedsunderstøttelsen for at opnaa den særlige Løn paa ny, naar et lignende Arbejde som det, han har maattet forlade, atter kalder paa de særlige Kvalifikationer, han maatte besidde. Men saaledes har Forholdet været, og det glædede mig i høj Grad, at det ærede 12te tingvalgte Medlem udtrykkelig i de Udtalelser, han fremsatte, tog Afstand fra denne Fremgangsmaade. Det glæder mig, at det ærede Medlem nu med mig og mange andre i denne Sal er paa det rene med, at det er en hverken for de arbejdende Kammerater eller for Staten eller for Kommunen eller for den paagældendes hele Livsførelse heldig Form for Afventning af særlige Muligheder ud i Fremtiden. Vi maa bort derfra, vi maa bort fra saadanne Fortolkninger, som vel er tilvejetragt gennem Tiderne, men som der i og for sig ikke er Basis for i Bestemmelserne om Kasserne og i disses Vedtægter.

Jeg glæder mig over, at det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) udtalte, at han fandt Tanken om Oprettelse af en Arbejdsløshedsfond, som skal virke overfor den nuværende og især overfor kommende Kriser, og Tanken om Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder udmærket. Kun, sagde det ærede Medlem, kunde han ikke tiltræde den i § 32, Stykke 5, angivne Ramme for Arbejdsvilkaarene ved Udførelsen af saadanne Nødarbejder. Derefter holdt det ærede Medlem — ligesom det ærede 12te Medlem for 6te Kreds — en ret lang Tale om de Vilkaar, hvorunder saadanne Arbejder skal udføres. Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om Nedsættelse af Lønningerne og Nedsættelse af Arbejdstiden, afvejede disse Muligheder overfor hinanden og svor til den ene Fremgangsmaade og fordømte den anden. Jeg kan dog imidlertid ikke tro, at de Herrer ikke skulde være enige med mig i, at det maa være saaledes, at Nødarbejder ikke iværksættes paa Vilkaar, der virker dragende paa den Arbejder, der har sin Virksomhed paa det private Arbejdsmarked. Disse Vilkaar maa dog vel sættes saaledes, at Paavirkningen paa den ved Nødarbejde beskæftigede gaar i modsat Retning: at Dragingen foregaar ud imod det private Arbejdsmarked, saa saare det overhovedet er ham muligt at faa Arbejde der. Men hvis de Herrer er enige med mig heri — og jeg kan ikke tænke mig andet —, saa spørger jeg: Hvilken anden Ramme, som skal rumme Vilkaarene for saadant Arbejdes Iværksættelse, kan de Herrer saa tænke sig end den, der er sat i Lovforslaget? De kan maaske bruge andre Ord, men Meningen, Indholdet maa efter min Mening nødvendigvis blive det samme. Og her er der ingen Grund til at beskæftige sig med Forslag, til hvilke der knytter sig det ene eller det andet Navn. Noget saadant er ikke nævnt i Lovforslaget. Der er givet de interesserede Parter — Kommuner og Institutioner, som lader saadant Arbejde udføre, og Amtsudvalgene — fuld Frihed til at forhandle sig til Rette, og jeg tvivler ikke om, at det i mange Tilfælde, forhaabentlig de allerfleste, ogsaa vil lykkes at komme overens med den Kreds af arbejdsløse, man kan tænke sig at beskæftige. Forholdet er jo det, at hvor det er muligt at beskæftige samtlige indenfor en Kommune værende arbejdsløse ved et Arbejde af en saadan Karakter, kalder man paa Arbejdere med højst forskellig faglig Uddannelse. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det økonomisk ubetinget er det fordelagtigste for de paagældende at arbejde til en Løn, der er reduceret nogle